
Overgang fra ledighet til arbeid i ulike konjunkturer

AV FRØYDIS BAKKEN OG MAGNE BRÅTHEN

SAMMENDRAG

Med bakgrunn i to analyser gjennomført av NAV høsten 2007, belyser denne artikkelen hvordan forholdene på arbeidsmarkedet påvirker arbeidssøkernes overgang til arbeid.

Resultatene viser at uavhengig av konjunktursituasjonen er det menn i alderen 25 til 49 år, som har fagutdanning, er født i Norge, og er uten tidligere sykkeløns- eller arbeidssøkerhistorikk som raskest går fra arbeidsledighet og over i jobb. Effekten av en høykonjunktur har imidlertid vært størst for de gruppene som befinner seg i utkanten av arbeidsmarkedet. Det rekrutteres bredere når etterspørselen etter arbeidskraft er stor, og det er lettere for arbeidssøkere med lavere individuelle jobbsjanser å komme i jobb. Sannsynligheten for å komme raskt i heltidsarbeid øker mest for kvinner, innvandrere fra ikke-OECD land, samt arbeidssøkere i de yngste og eldste aldersgruppene.

Analysene viser også at i tillegg til å komme raskere ut i arbeid, får en større andel av arbeidssøkerne fast jobb og en jobb som er relevant i forhold til utdanningsbakgrunn under en høykonjunktur.

INNLEDNING

Siden bunnen av forrige lavkonjunktur ble nådd høsten 2003, har situasjonen på arbeidsmarkedet endret seg radikalt. Sammenligner vi med samme tidspunkt i 2007, har den økende etterspørselen etter arbeidskraft ført til en generell sysselsettingsvekst og en halvering av den registrerte arbeidsledigheten. Denne artikkelen belyser hvordan arbeidssøkernes overgang til arbeid påvirkes av endringen i konjunktursituasjonen. Artikkelen bygger på to studier, en registeranalyse og en spørreundersøkelse, begge gjennomført av NAV.

Med data fra NAVs administrative registre, følger vi to grupper (kohorter) av ordinære arbeidssøkere. Den første kohorten påbegynte ledighetsperioden i en lavkonjunktur, nemlig første halvår 2003. Den andre påbegynte ledighetsperioden i løpet av første halvår 2005, en periode preget av en økende etterspørsel etter arbeidskraft. Videre er det benyttet en statistisk metode (konkurrerende risikomodell) som beregner arbeidssøkernes sannsynlighet for overgang til heltidsarbeid, deltidsarbeid, yrkeshemmet (attføring) eller annet, på ethvert tidspunkt i arbeidssøkerperioden. Ved å sammenlikne de to gruppenes sannsynlighet for å komme raskt over i heltidsarbeid, drøftes det hvordan situasjonen på arbeidsmarkedet påvirker overgangen til jobb.

Målet for den arbeidssøkende er å få jobb. Det å komme i jobb er imidlertid ikke et fullstendig suksessmål. En tilnærming for å nyansere bildet er å studere nærmere hva slags type arbeidsforhold de tidligere arbeidssøkerne får, og om dette endres i ulike konjunktursituasjoner.

Høsten 2007 utførte NAV en spørreundersøkelse blant i

alt 5 600 personer som sluttet å være arbeidssøkere i september 2006. De tidligere arbeidssøkerne ble spurt om status på arbeidsmarkedet siste uke, om den eventuelle jobben de hadde fått var fast eller midlertidig, og om de kunne gi en vurdering av hvor relevant arbeidsforholdet var i forhold til utdanningsbakgrunn. Dette var en oppfølging av en tilsvarende undersøkelse gjort høsten 2003. Med bakgrunn i resultatene fra de to undersøkelsene kan vi få en indikasjon på hvorvidt arbeidssøkerne som har kommet i jobb har fått midlertidig eller fast ansettelse, og om de selv vurderer jobben som relevant i forhold til egen utdanningsbakgrunn.

KONJUNKTURENDRINGER GIR ENDRINGER I SAMMENSETTINGEN AV DE ARBEIDSLEDIGE

Tidligere analyser har vist at arbeidssøkermassen er ulikt sammensatt i en lavkonjunktur sammenlignet med en høykonjunktur (Bakken og Aasebø 2006). De som er ledige i en tid med lav arbeidsledighet og stor etterspørsel etter arbeidskraft, har i gjennomsnitt lavere jobbsannsynlighet og dårligere tilknytning til arbeidsmarkedet enn de som er ledige i en lavkonjunktur. For eksempel utgjør personer som har vært arbeidssøkere tidligere, såkalte gjengangere, en høyere andel av de ledige når tallet på arbeidssøkere går ned. Selv om gruppen av arbeidssøkere består av personer med en svakere tilknytning til arbeidsmarkedet i oppgangstider enn hva som er tilfelle i en lavkonjunktur, vil man forvente at den økte etterspørselen etter arbeidskraft også fører til at denne gruppen av ledige kommer raskere ut i arbeid.

Regresjonsmodellen vi har benyttet (konkurrerende risikomodel) gir mulighet til å se på effekten av å bli ledig i en høy- eller lavkonjunktur, når arbeidssøkerne ellers er like. Følgende variable er inkludert i analysen: Tilgangsperiode (1. halvår 2003 eller 1. halvår 2005), kjønn, alder, innvandrerbakgrunn, arbeidsmarkedskompetanse (det vil si utdanning og yrkeserfaring innen faglært manuelt -, ufaglært manuelt -, faglært ikke-manuelt -, ufaglært ikke-manuelt arbeid), vedtak om maksimal dagpengeperiode, andel av arbeidssøkerperioden som delvis ledig, andel av arbeidssøkerperioden som permittert, oppfølgingsaktiviteter fra NAV, arbeidssøkerhistorikk, dvs. har vært arbeidssøker siste 6 år eller ikke, antall dager som sykmeldt siste to år før tilgang og antall dager som yrkeshemmet siste seks år før tilgang.

Det kan imidlertid være uobserverbare kjennetegn ved arbeidssøkerne som påvirker både det å bli arbeidsledig, samt hvor lang tid det tar å komme tilbake i jobb. Uobserverbare kjennetegn kan typisk være motivasjon og nettverk.

Konkurrerende risikomodel

Den månedlige statistikken over arbeidssøkere som produseres av NAV, tar for seg beholdningen ved slutten av måneden. Nivået er betinget av hvor mange som blir ledige (tilgangen), og varigheten av arbeidssøkerperiodene. Tallene sier ikke noe om hvor lenge arbeidssøkerne er ledige, det vil si tid fra tilgang til avgang. De gir heller ikke mulighet til å avdekke endringer i sammensetningen av arbeidssøkerne, og hvordan disse endringene påvirker sannsynligheten for å avslutte arbeidssøkerperioden.

For å belyse de to momentene benyttes det i analysen en regresjonsmodell som kalles konkurrerende risikomodel. Ved hjelp av denne metodiske tilnærmingen tar vi utgangspunkt i en på forhånd definert arbeidssøkerperiode, og beregner den samlede sannsynligheten for overgangen til to eller flere stater på ethvert tidspunkt, og for en gitt referanseperson. I vår analyse er følgende utfall (konkurrerende risikoer) definert: heltidsarbeid, deltidsarbeid, yrkeshemmet og annet. Annet består av statusene sykmeldt, rehabilitering, foreldrepenger, alderspensjon, AFP, uførepensjon, tidsbegrenset uførepensjon og utvandret.

Modellen fokuserer på den hendelsen som inntreffer først av de alternative statusene. Selve arbeidssøkerperioden vil alltid være større enn 0 dager, og det tas hensyn til at ikke alle arbeidssøkere opplever å avslutte arbeidssøkerperioden for datainnsamlingen avsluttes (sensurering).

I denne artikkelen fokuseres det på overgang til heltidsarbeid. For å presentere sannsynlighetene for at første etterfølgende hovedtilstand er heltidsarbeid på et gitt tidspunkt, benyttes såkalte kumulative insidensfunksjoner. Kurvene uttrykker den samlede sannsynligheten for at referansepersonen er kommet i heltidsarbeid, i perioden fra arbeidssøkerperiodens start til et gitt tidspunkt.

Arbeidsmarkedskompetanse

Følgende kombinasjoner av fullført utdanning og yrkespraksis inngår i de fire grupperingene av arbeidsmarkedskompetanse:

Faglært ikke-manuelt arbeid

Personer innen yrkesgruppene helse, pleie og omsorg, bygg og anlegg, industriarbeid med høyere utdanning. I tillegg inngår ledere, ingeniør- og IKT-fag, undervisning, akademiske yrker, meglere og konsulenter fra alle utdanningsnivåer.

Faglært manuelt arbeid

Personer innen yrkesgruppene bygg og anlegg og industriarbeid med fullført videregående skole som høyeste fullførte utdanning.

Ikke-faglært ikke-manuelt arbeid

Personer innen yrkesgruppen helse, pleie og omsorg med grunnskole (GK) eller videregående skole (VKI). I tillegg inngår personer i barne- og ungdomsarbeid, kontorarbeid, butikk og salgsarbeid, reiseliv og transport, serviceyrker, og annet arbeid på alle utdanningsnivåer.

Ikke-faglært manuelt arbeid

Personer innen yrkesgruppene bygg og anlegg og industriarbeid med grunnskole (GK) eller videregående skole (VKI). I tillegg inngår personer i jordbruk, skogbruk og fiske på alle utdanningsnivåer.

Datagrunnlag

Registeranalyse

Dataene som denne analysen bygger på er hentet fra ulike registre administrert av NAV.

Datasettet består av 233 950 registrerte arbeidssøkere ved NAV, noe som omfatter alle nyregistrerte ordinære arbeidssøkere i første halvår 2005 (109 392) og i første halvår 2003 (124 587). Disse arbeidssøkerne følges til de avslutter sin arbeidssøkerperiode ved NAV og over i påfølgende hovedstatus. Datainnsamlingen er avsluttet ved utgangen av desember 2006 både for 2003- og 2005-kohorten.

Spørreundersøkelse

Utvalgsundersøkelsen blant tidligere arbeidssøkere ble utført høsten 2007. I alt 5 600 personer som sluttet å være arbeidssøkere i september 2006 fikk tilsendt et spørreskjema. Skjemaet inneholdt spørsmål om status på arbeidsmarkedet på flere ulike tidspunkt. De som var i jobb ble i tillegg bedt om å gi en vurdering av hvor relevant arbeidsforholdet var i forhold til utdanningsbakgrunn, yrkeserfaring og yrkesønske.

Av de som mottok spørreskjemaet fra NAV besvarte 2 407 personer spørsmålene. Dette ga en svarprosent på 43 prosent. Med utgangspunkt i totalpopulasjonen, det vil si de 14 646 ordinære arbeidssøkerne og 4 399 yrkeshemmede som utgjør alle arbeidssøkerne som sluttet å registrere seg ved NAV september 2006, er det beregnet vektorer for respondentene basert på fylke, kjønn, og alder (inndelt i tre hovedgrupper: 16-24, 25-49, 50+). Selve vektingene består i at observasjonene ganges slik at hver gruppe i utvalget blir den samme som i totalpopulasjonen.

KONJUNKTURSITUASJON OG JOBBSANNSYNLIGHET

Det som karakteriserer en arbeidssøker med høy sannsynlighet for å komme raskt i heltidsarbeid, er at vedkommende har sterk tilknytning til arbeidsmarkedet. Kjennetegn ved arbeidssøkerne som indikerer sterk arbeidsmarkedstilknytning kan for eksempel være at de har fulle dagpengerrettigheter. Vedtak om dagpenger fattes ut fra tidligere inntekt, og sier derfor noe om tilknytningen til arbeidsmarkedet i tiden før de ble arbeidssøkere. Også permitteringsstatus indikerer tilknytning til arbeidsmarkedet, da arbeidsforholdet består i permitteringsperioden og arbeidstakeren har rett og plikt til å vende tilbake til arbeidet når permitteringstiden er over. Permitterte er altså fortsatt i et arbeidsforhold, noe som er en fordel fremfor arbeidssøkere som må søke om en helt ny jobb. Både det å være permittert og ha fulle dagpengerrettigheter øker sannsynligheten for rask overgang til heltidsjobb.

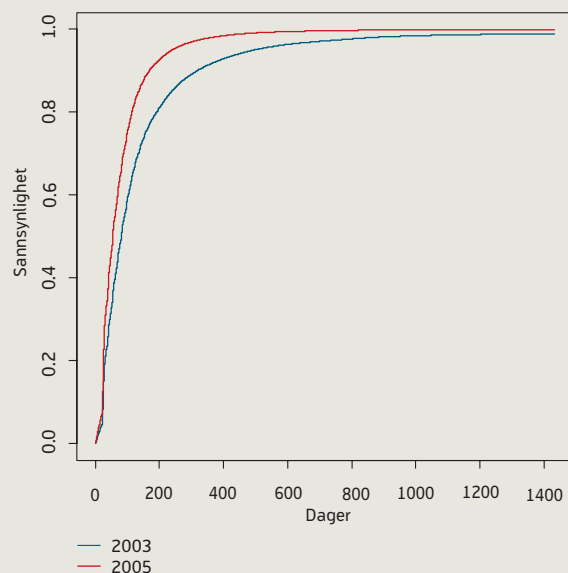
Alder er korrelert med tid i arbeidslivet. Økende alder innebærer muligheten for å ha opparbeidet seg arbeidserfaring. Dette underbygges av at det er arbeidssøkere i aldersgruppen 25-49 år som har høyest sannsynlighet for raskt å komme i jobb. Både arbeidssøkere som er eldre og yngre har lavere sannsynlighet når alt annet er likt. Yngre har i mange tilfeller fersk og oppdatert kunnskap, men mindre erfaring. Mangel på arbeidserfaring kan være til hinder for å komme i jobb. Eldre har ofte lang arbeidserfaring, men i noen tilfeller kan for eksempel omstillinger gjøre at kompetansen deres ikke lenger er den som etterspørres. Arbeidsledighetsnivået er relativt lavere blant eldre, men når eldre først mister jobben, tar det ofte tid å komme tilbake i jobb.

Andre kjennetegn som har positiv effekt på det å ha overgang til heltidsjobb, er å være mann, født i Norge og det å ikke ha noen sykelønns- eller arbeidssøkerhistorikk. Arbeidsmarkedskompetanse fra faglærte manuelle yrker som bygg og anlegg og industri virker også positivt på sannsynligheten for heltidsjobb.

Hvilke kjennetegn som er gunstige med tanke på sannsynligheten for overgang til heltidsarbeid, er de samme for begge tilgangskohortene. De som ble arbeidssøkere i en høykonjunktur, det vil si 1. halvår 2005, går imidlertid raskere over i heltidsjobb enn de som ble arbeidssøkere i en lavkonjunktur, det vil si 1. halvår 2003. Dette illustreres i figur 1.

Figuren viser den samlede sannsynligheten for overgang til heltidsarbeid for en gitt referanseperson, på et hvert tidspunkt i arbeidssøkerperioden. Referansepersonen innehar de kjennetegnene som gir høyest sannsynlighet for overgang til heltidsjobb. Figuren viser at det er forskjeller mellom de som registrerte seg som arbeidssøkere 1. halvår 2003 og 1. halvår 2005. Arbeidssøkere

Figur 1.
Den samlede sannsynligheten for overgang til heltidsarbeid etter lengden på arbeidssøkerperioden, for en gitt referanseperson. 2003 og 2005.

KILDE: NAV

som registrerte seg ved NAV i en oppgangskonjunktur har større sannsynlighet for å komme raskere i heltidsjobb enn de som ble arbeidssøkere i en nedgangskonjunktur.

Kurvene presentert i figur 1 kalles kumulative insidenskurver. Etter 200 dager som arbeidssøker er sannsynligheten for å ha kommet i heltidsjobb 81 prosent for personer i 2003-kohorten som har samme kjennetegn som referansepersonen. På samme tidspunkt er sannsynligheten 93 prosent for en tilsvarende arbeidssøker i 2005-kohorten.

Figuren viser at kurvene er mer sammenfallende den første tiden. For 2003-kohorten er den samlede sannsynligheten 21 prosent etter 30 dager, mot 31 prosent for 2005-kohorten. Forskjellen er størst etter en arbeidssøkerperiode på omkring 3 måneder, med en forskjell i den samlede sannsynligheten på 17 prosentpoeng. Den samlede sannsynligheten er da 75 prosent for 2005-kohorten mot 57 prosent for 2003-kohorten.

Kurvene nærmer seg hverandre i stor grad mot slutten av analyseperioden. Dette viser at arbeidssøkere med de samme kjennetegn har høyere sannsynlighet for å komme raskere i heltidsarbeid i en høykonjunktur enn i en lavkonjunktur, men at den samlede sannsynligheten utjevnes med tiden.

STØRST EFFEKT AV HØYKONJUNKTUR FOR DE MED SVAKEST TILKNYTNING TIL ARBEIDSMARKEDET

Konjunkturutviklingen er ikke en enhetlig størrelse, men utviklingen er forskjellig innen ulike regioner, sektorer og bedriftstyper. Det norske arbeidsmarkedet er på mange måter kjønnsdelt, og andelen menn og kvinner fordeler seg ulikt innen yrker og sektorer. Variabelen arbeidsmarkedskompetanse, som benyttes i figur 2 og 3, fanger i noen grad opp dette. Kjønnsforskjellene som kommer frem i figurene, og som består når det er kontrollert for en rekke kjennetegn, kan i stor grad forklares nettopp gjennom det kjønnsdelte arbeidsmarkedet. Når arbeidsledigheten tok til å falle i 2004, avtok den i første omgang mest for menn. Dette henger sammen med at menn i større grad enn kvinner arbeider i konjunktursensitive bransjer i privat sektor. Kvinner jobber i større grad enn menn i offentlig sektor, og det var først etter at etterspørselen etter arbeidskraft i offentlig sektor økte, som følge av økte kommunebudsjett, at ledigheten avtok også for kvinner.

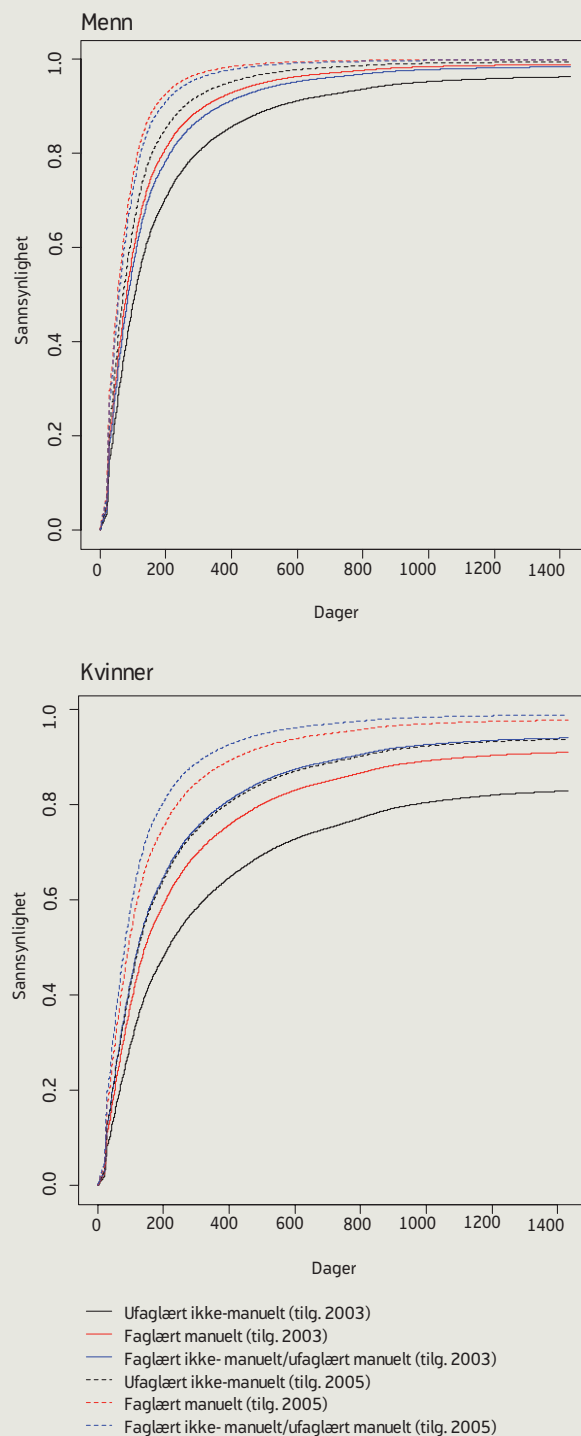
Figur 2 og 3 viser at menn har høyere kumulativ sannsynlighet enn kvinner for å komme i heltidsjobb etter endt arbeidssøkerperiode. Dette gjelder for både 2003- og 2005-kohorten. I tillegg ser vi at de ulike kurvene konvergerer i større grad for menn enn for kvinner. Dette betyr at for menn er det slik at forskjellene mellom de to kohortene når det gjelder sannsynligheten for å være i heltidsjobb, utjevnes utover arbeidssøkerperioden. Etter 1400 dager er den nesten like høy for begge kohorter. For kvinner holder derimot forskjellene i sannsynlighet seg mellom kohortene gjennom hele arbeidssøkerperioden når det gjelder å komme i heltidsarbeid.

Blant menn er det arbeidssøkere med arbeidsmarkedskompetanse fra faglært manuelt arbeid som har høyest kumulativ sannsynlighet. Etter 1433 dager er sannsynligheten for å være i heltidsjobb 98,9 prosent for 2003-kohorten mens den er 99,9 prosent for 2005-kohorten. For kvinner er det arbeidsmarkedskompetanse fra faglært ikke-manuelt som har høyest kumulativ sannsynlighet og etter 1433 dager er den på 93,9 prosent for 2003-kohorten, mens den har økt til 99,8 prosent for 2005 kohorten på samme tidspunkt. Den kumulative sannsynligheten for menn er også høy for dem med bakgrunn fra faglært ikke-manuelt arbeid, men forskjellen mellom kohortene er ikke like stor (98,4 mot 99,8). Forskjellen mellom en høy- og en lavkonjunktur er altså større for kvinner.

Forskjellen i sannsynlighet for å komme i heltidsjobb i en lavkonjunktur sammenliknet med en høykonjunktur, er for begge kjønn størst blant dem med bakgrunn fra ufaglært ikke-manuelt arbeid. Det vil si grunnskole eller videregående skole, GK og VKI med yrkesklassifisering, helse, pleie og omsorg samt barne- og ungdomsarbeid,

Figur 2 og 3.

Samlede sannsynligheter for overgang til heltidsarbeid etter lengden på arbeidssøkerperioden, for referansepersoner med ulik arbeidsmarkedskompetanse. 2003 og 2005.

KILDE: NAV

kontorarbeid, butikk og salgsarbeid, reiseliv og transport, serviceyrker og annet arbeid på alle utdanningsnivåer. Forskjellen mellom en lav- og en høykonjunktur er betydelig større for kvinner (fra 82,8 til 93,7) enn for menn (96,3 til 99,4). Dette viser at det er dem med lavest sannsynlighet for overgang til heltidsjobb i utgangspunktet, både når det gjelder kjønn og arbeidsmarkedskompetanse, som drar størst fordel av gode tider i arbeidsmarkedet.

Andre kjennetegn som ofte knyttes til høyere ledighetsrater og vansker med å komme i jobb, er det å ha hatt en helse- og arbeidssøkerhistorikk, og det å tilhøre de yngste og eldste aldersgruppene. Resultatene fra konkurrerende risikoregresjonene viser at slike bakgrunnskjenntegn har mindre betydning for å komme i jobb i en høykonjunktur sammenlignet med en lavkonjunktur.

Det er for eksempel stor forskjell på sannsynligheten for å komme i heltidsjobb for personer som har hatt tidligere arbeidssøkerperioder og de som ikke har hatt det for 2003-kohorten, mens kurvene er nesten sammenfallende for 2005-kohorten. Også forskjellene mellom personer som har vært syke siste to år eller yrkeshemmet siste seks år sammenlignet med de som ikke har vært det, reduseres betraktelig i en høykonjunktur. Det er de yngste og de eldste arbeidssøkerne som har lavest sannsynlighet for å gå over i heltidsjobb, det vil si 19 år og yngre eller 60 år og eldre. Disse aldersgruppene har også størst effekt av en høykonjunktur.

FÆRRE MIDLERTIDIG ANSETTELSE

Til nå er det fokusert på overgangen fra ledighet til jobb for en rekke ulike grupper av arbeidssøkere, og hvordan denne overgangen påvirkes av at situasjonen på arbeidsmarkedet endres. Analysen har vist at effekten av en høykonjunktur har vært størst for de gruppene som har en løsere tilknytning til arbeidsmarkedet. Sannsynligheten for å komme raskt i heltidsarbeid har økt mest for kvinner, innvandrere utenfor OECD land, arbeidssøkere i de eldste aldersgruppene, og de ufaglærte.

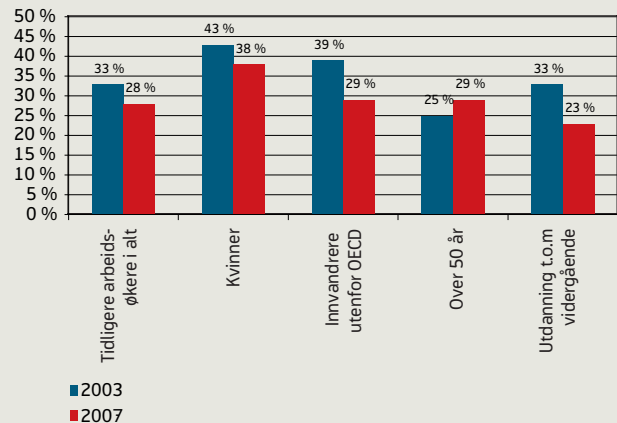
Ved hjelp av resultatene fra de to oppfølgingsundersøkelsene blant tidligere arbeidssøkere, ser vi avslutningsvis på i hvor stor grad disse gruppene får en fast eller tidsbegrenset stilling, og om jobben er relevant i forhold til utdanningsbakgrunn.

Figur 4 angir andelen av de sysselsatte som hadde en midlertidig stilling, ett år etter de sluttet å registrere seg ved NAV. Det vil si at for gruppen som avsluttet ledighetsperioden i oktober 2002, henviser tallene til situasjonen på arbeidsmarkedet høsten 2003, og for 2006-populasjonen er referansetidspunkt oktober/november 2007.

For hele gruppen av tidligere arbeidssøkere med jobb, sank andelen med et midlertidig ansettelsesforhold med fem prosentpoeng. Det vil si at flere av de ledige som gikk

Figur 4.

Tidligere arbeidssøkere som er sysselsatt ett år etter de sluttet å registrere seg i NAV, etter om de midlertidig ansatt.

KILDE: NAV

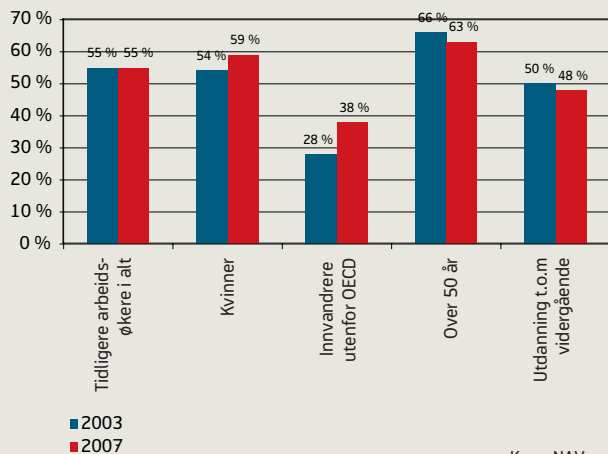
ut i arbeid høsten 2006 fikk fast jobb og dermed en sterkere tilknytning til arbeidsmarkedet sammenlignet med de som sluttet å registrere seg ved NAV fire år tidligere. Av gruppene som i registeranalysen ble trukket frem som de med størst effekt av en høykonjunktur med tanke på overgang til jobb, viser figuren at bortsett fra for arbeidssøkere over 50 år sank andelen med midlertidige ansettelsesforhold.

KVINNER OG INNVANDRERE FRA IKKE-OECD LAND GÅR I STØRRE GRAD OVER I RELEVANTE JOBBER VED HØYKONJUNKTUR

I oppfølgingsundersøkelsen inngikk det en sekvens med spørsmål som omhandler relevansen av den jobben de tidligere arbeidssøkerne har fått, sett i forhold til utdanningsbakgrunn. Utvalget ble bedt om å rangere i hvor stor grad jobben oppfattes som relevant, og svarene ble gitt på en skala fra 1 til 6. I figur 5 er svarene gruppert slik at kategorien «Relevant» omfatter karakterene 5 og 6. Andelen som oppgir at de er i en relevant jobb gir en indikasjon på om koblingen mellom arbeidssøker og arbeidsgiver har vært vellykket.

Ser vi på alle arbeidssøkere i jobb på de to referansetidspunktene, har ikke andelen som vurderer de har fått en relevant jobb i forhold til utdanningsbakgrunn endret seg. For kvinner og innvandrere utenfra OECD er det imidlertid en signifikant høyere andel blant 2006-populasjonen som anser jobben som relevant, sammenlignet med de som gikk ut i arbeid i 2002. Blant personer over 50 år og

Figur 5
Tidligere arbeidssøkere som er sysselsatt ett år etter de sluttet å registrere seg i NAV, etter om jobben er relevant i forhold til utdanningsbakgrunn.

de med videregående som høyeste fullførte utdanning, var det ingen signifikante forskjeller mellom de to gruppene.

Som nevnt fører konjunkturendringer også til endringer i hvem som utgjør gruppen av arbeidsledige. Data-materialet vi har hatt til rådighet fra de to oppfølgingsundersøkelsene har enkelte begrensninger når det gjelder i hvilken grad vi har kunnet kontrollere for dette. Utvalgene som inngår er heller ikke identisk med populasjonen som

utgjør den registerbaserte analysen. Vi kan allikevel konkludere med at for de gruppene som har hatt størst effekt av endringene i arbeidsmarkedet målt ved en raskere avgang fra ledighet og ut i arbeid, er den observerte bedringen ikke en følge av overgang til midlertidige eller mindre relevante jobber. Spørreundersøkelsen antyder tvert i mot at flere av de tidligere arbeidssøkerne som er sysselsatt har en sterkere tilknytning til arbeidsmarkedet ved en høykonjunktur.

REFERANSER

Bakken, Frøydis og Aasebø, Lars Christian (2006) *Fotfeste på arbeidsmarkedet*. Rapport om arbeidsmarkedet nr 3. 2006.

Reiersen, Tormod (2004a), «Oppfølgingsundersøkelse av arbeidssøkere som sluttet å melde seg ved Aetat høsten 2002. Del 1: Tilpasning på arbeidsmarkedet ett år etter», Rapport nr 1 / 2004, Aetat

Reiersen, Tormod (2004b), «Oppfølgingsundersøkelse av arbeidssøkere som sluttet å melde seg ved Aetat høsten 2002. Del 2: Yrkeshemmede arbeidssøkere», Rapport nr 2 / 2004, Aetat